

אייר תשע"ד | גליון מס' 3

הבטאון לבית ולמשפחה

בשער

רמת ויז'ניץ חיפה

4

סופם המר של האפרוחים

3

פסק הלכה היסטורי

14

מחשב, חתול וחלאקה...

10

מסר מנשיא ארה"ב

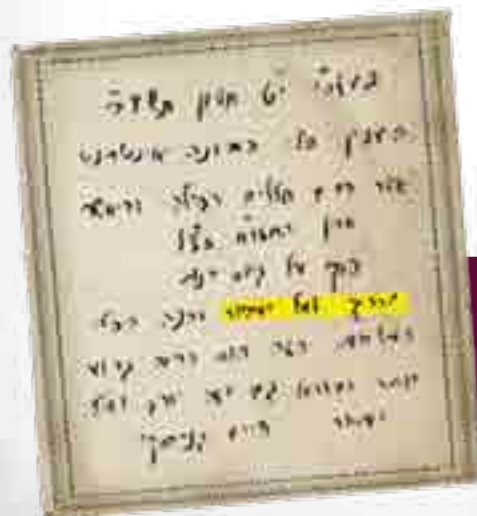
חומת התורה

**שו"ת עם שר התורה
הגאון הגדול רבי חיים קנייבסקי שליט"א
בעניין פגעי הטכנולוגיה**

- ש.** יש אומרים שהם צריכים אינטרנט לצורך פרנסה והפסד ממון, האם יש יכולים דיירי בנין לאלץ בעל דירה להוציא מדירתו שוכר שמחזיק בביתו אינטרנט פרוץ?
- ת.** כן.
- ש.** האם יש עניין לעבור מקום בבית הכנסת אם שכנו לתפילה מחזיק בכיסו מכשיר טמא?
- ת.** כן.
- ש.** מהו הגדר של "הוכח תוכיח" כשרואים אדם שמחזיק מכשיר לא כשר?
- ת.** אם יודעים שהתוכחה תעזור, ודאי שצריך להוכיח אותו על הטומאה שהוא מחזיק בה, אך אם לא - "שתיקה יפה לחכמים".
- ש.** הורים שלא שומרים את עצמם או בני ביתם מראיית סרטים או אינטרנט, מה יהיה לבית הזה?
- ת.** כל הצרות יבואו בביתו.
- ש.** האם מותר לאברך להחזיק מחשב לכתיבת חידושי תורה כאשר אינו חסום לקליטה של אינטרנט?
- ת.** לא, זה טרף ומצווה הבאה בעבירה.
- ש.** אם האברך בטוח שלא ישל, מותר לו?
- ת.** אי אפשר אף פעם לדעת ואסור להכניס עצמו לסכנה.
- ש.** האם מותר לשלוח הילדים לשחק עם ילדים אחרים שיש בביתם סרטים ואינטרנט?
- ת.** לא לשלוח ילדים לשם, זה מקום סכנה.
- ש.** הגמ' אומרת (סוטה מט, א) ארור אדם שישגדל 'דבר אחר'. האם מסחר במכשירי אינטרנט שייך לגדר זה?
- ת.** זה הרבה יותר גרוע, למכור מכשירים אסורים גרוע פי כמה מסחר בחיות 'דבר אחר'.

פסק הלכה היסטורי

"בענין כלי המכונה אינטרנט אשר רבים חללים הפילה, ובאשר מרן החזו"א זצ"ל פסק על גיוס בנות יהרג ואל יעבור, והנה, הכלי המשחית הזה הוא הרבה גרוע יותר. בוודאי גם בזה יהרג ואל יעבור".

בפתח השער

אווירה של התרעננות מקדמת את פנינו. תחושת ההתחדשות מתמזגת בניחוחות משכרים של הפריחה המלבבת, ונותנת כחות להמשך עשייה פוריה ומשגשגת.

...

נמצאים אנו בעיצומם של ימים נעלים ונשגבים, ימי הכנה לזמן מתן-תורה. ימים שבהם עם ישראל התכונן בחרדה ובסילודין לקראת המעמד הנשגב שכל הבריאה והיקום השתוקקו אליו - "מעמד קבלת התורה".

כאשר חנו בני ישראל במדבר סיני אמר הקב"ה למשה רבינו ע"ה הוראות שהן בעצם היסוד והבסיס לקיום עם ישראל העומד לקבל את התורה - "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות יט, ו). במילים אלו מונח יסוד עצום לכל קיומו של עם ישראל - ההכנה האמיתית לקבלת התורה היא "ואתם תהיו גוי קדוש", רק ע"י שתישמרו בקדושה ובטהרה יהיה קיום לנתינת התורה שתמשיך הלאה לדורות הבאים, ללא תנאי זה אין לתורה על מה לחול והרי היא כשאר חכמות הגויים ח"ו.

יסוד נוסף אמר הקב"ה למשה בימי הכנה אלו - "כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל" (שם ג). וידוע הסבר המפרשים שבית יעקב הכוונה לנשים ובני ישראל הכוונה לגברים, ובטעם הדבר מדוע פנו תחילה לציבור הנשים מסביר המהרש"א (סוטה כא): שכאשר הנשים מעריכות את התורה והמצוות ניתן לסמוך עליהן שתעודדנה אחרים ותדאגנה לכלל ישראל שיקבל על עצמו בכל לב ונפש עול תורה ומצוות. לכן היה חשוב ביותר להחזיר קודם בלב הנשים את הערכה לתורה ומצוות.

דברים מפליאים אלו מעוררים את חשיבות השפעתן של הנשים אשר בכל תחום ונושא רוחני תוכלנה להשפיע, לעורר ולעודד, וגם בדברים שצריך שמירה מהם תוכלנה לעמוד כחומה בצורה, להתחזק ולהישמר מכל פגעי הזמן המנסים לכלות כל חלקה טובה בכרם קדושת ישראל.

...

שוב מוגש בפניכן בטאון ייחודי מלא וגדוש בתוכן איכותי לחיזוק וביצור חומות מחננו לבל יפרצו בהן רוחות הרחוב הסוחף.

יעזור ה' שאכן תושג המטרה ותהיה חוברת זו תועלת מרובה לכולנו, ונזכה לדורות ישרים ומבורכים ונוכל לגדלם בניקל מתוך בריאות ברכה והצלחה, ובקרוב ממש נילך כולנו לקבל פני משיח צדקינו ומלכינו בראשינו אמן.

המערכת

תוכן הגליון

2 בפתח השער

דבר המערכת

3 חומת התורה

שו"ת משר התורה הגאון הגדול רבי חיים קנייבסקי שליט"א

4 ה"קניבאליזם" של דורנו...

הרב ישראל פולק שליט"א - עורך ביטאון "מרווה לצמא"

8 הפרד ומשול

שיחה מרתקת עם המגיד הנודע רבי שלמה לוינשטיין שליט"א

11 בבית אלקים נהלך ברגש

הרבנית א. הגר מאנטניא - מנהלת סמינר ויזניץ ב"ב

14 חתול שחור

ת. פרידמן

יו"ל ע"י ה'ועד הרוחני' שע"י בד"ץ דק"ק סערט ויזניץ בארה"ק

לתגובות והארות: מזכירות 'ועד הרוחני'
רח' ברכת משה 33 רמת ויזניץ חיפה

עריכה והפקה: 052-7153682

עיצוב ועימוד: 'שחמט' 052-7153894

תמונת הגר"ח באדיבות הר"ר אהרן ברוך ליבוביץ הי"ו

ניתן לקבל את הבטאון בדוא"ל:
a0527116061@gmail.com

**"יהודי נולד בעל כורחו...
אם הוא כופף עצמו לתורה
ומצוותיה - אשריו וטוב לו,
הוא זוכה שהקב"ה נותן לו
די צרכו, חי בצורה נכונה
ומאוזנת, ממלא את ייעודו
בחיים וכך חש סיפוק וזוכה
לחיים מאושרים..."**

בורא העולם, אך את השקר שבני האדם חיים בו הוא לא יהיה מסוגל לסבול, ולכן כצעד ראשון הוא ברח מן השקר. עכ"ל.

לאחרונה חלה התעוררות עצומה במחננו בנושא סכנות האינטרנט. נוצר מצב אבסורדי בו אנשים ונשים המבקשים להביא פרנסה הביתה, יוצאים לעבוד במקומות שיש בהם אינטרנט, או אפילו מחזיקים בביתם את המכשיר הנ"ל "כדי להקליד חידושי תורה", ובכך נחשפים לסכנה רוחנית נוראה אשר רבים חללים הפילה. **איך אפשר להעלות על הדעת, שהמטרה המוצהרת שלשמה אשה נאלצת לעבוד ולהביא פרנסה, הלא היא אחזקת תורה - נעשית תוך סכנה נוראה של אינטרנט פרוץ אשר אין כמוהו עלו לחבל ח"ו ביסודות התורה ולהביא חורבן.** ברור שאין המטרה מקדשת את האמצעים.

בספר החשוב "אורחות הבית" (מאת הרב אשר ברגמן הי"ד) הכולל עובדות והנהגות ממרן הגרא"מ שך זצ"ל, מסופר בין היתר שמרן פעם נשאל אודות מקום עבודה מפקפק בו יש אפשרות שכן תורה ישפיע על סביבתו לטובה אך יש חשש פן הוא יושפע מסביבתו היה אומר: **"כף כשרה שנכנסת לתוך קדירת טרפה - הכף נטרפת ואילו הקדירה אינה הופכת למוכשרת"...**

פעם אחרת נשאל הרב שך זצ"ל ע"י אברך: "אשתי מנסה זמן רב למצוא פרנסה במסגרת החינוך העצמאי אך לשוא. לאחרונה הוצעה לה משרת הוראה בחינוך הממלכתי דתי, והשאלה היא האם לקבל את המשרה, כי אם תקבל את המשרה אוכל להמשיך ללמוד בכלל ואם לאו אאלץ לצאת לעבודה ועוזב את הכולל - מה אעשה, איפוא?"

השיב לו הרב: "כלום זו רק שאלה של אסור או מותר? הלא מצב כזה בו יוצאת האשה לעבוד עם אנשים אשר אין דעת המקום נוחה

עליו, אבל היצר הרע לא נעצר בזה וממשיך הלאה עד שעלול להעביר את האדם על דעתו ודעת קונו.

נקח למשל את הטלפון הסלולארי, מכשיר שלכאורה יכול להביא ברכה רבה לאנושות, לסייע אפילו במקרים של פיקוח נפש, לאתר אנשים בדחופות תוך שניות, לפתור בעיות תוך זמן קצר וכן הלאה, אבל הבעיה היא שזה לא נגמר בזה, אפשרויותיו המורחבות של הפלאפון כמו אפשרות כתיבת הודעות, צילום, שעשועים לשעות הפנאי וכן הלאה גרמו לו להיות מכשיר שלילי, שיצא מהקשרו תרתי משמע, גורם לבזבז זמן וביטול תורה מאין כמוהו ומסיט את מחשבתו של האדם מהיעיקר אל הטפל... כל זה חוץ מהנזק החינוכי שנוצר בין הורים לילדים כאשר ההורים, גם כשהם בבית ובשעות שאמורות להיות מוקדשות לילדים - נוטלים לידיהם את המכשיר והופכים אותו לבעל בית עליהם... הגולם קם על יוצרו, ואת הנזק שהוא גורם - מי ישורנו...

והיצר הרע עדיין לא שקט על שמריו, וכצפוי מראש, הוא הרחיב את הפלאפון למכשירים כדוגמת "אייפון" ודומיו שכוללים אינטרנט ועלולים לדרדר את האדם לבאר שחת תוך זמן קצר ר"ל.

הרב עזריאל טאובר שליט"א בספרו "פרקי מחשבה" (ח"א עמ' קמ) אומר שתפקידנו לחיות כאברהם אבינו בשעתו, שהיה יחיד שהתמודד מול כל העולם ללא רב או מורה דרך. אברהם אבינו התרחק מעובדי העבודה זרה בימיו, ואף נלחם בהם תוך מסירות נפש עוד לפני שהכיר את בוראו.

נשאלת השאלה מדוע אברהם אבינו יצא למלחמה נגד בני דורו שזה היה בגדר של מאבד עצמו לדעת? מדוע הוא לא נהג כמו נח שלא נלחם בהם אלא שמר על עצמו?

ומביא את תשובת ה"חתם סופר" שאברהם אבינו היה אנוס אודות ענין זה, הוא לא היה יכול לסבול את השקר ויצא למלחמה.

והוא מביא לכך משל ליהודי שנקלע בעל כורחו לחבורת קניבלים, אוכלי אדם, והבין שגורלו נחרץ ושעותיו ספורות... ברור לו שתוך זמן קצר הוא ישמש להם כארוחת צהרים משביעה... בצר לו, הוא לא ידע להשית עצות בנפשו אך פתאום צץ בדעתו רעיון. הוא פנה לראש הכנופיה ואמר לו: "אם תאכלו אותי - תהיה לכם רק תועלת משבעים ק"ג בשר ותו לא, אבל אם תשאירו אותי חי אוכל להועיל לכם הרבה יותר: אני מהנדס מוכשר, ואוכל לקדם ולפתח לכם שיטות מתקדמות בעזרתן תוכלו לצוד בקלות הרבה בני אדם!" ראש הכנופיה השתכנע מדבריו אך הציב לו תנאי מוקדם: "היות שאתה איש נבון ומשכיל, עליך לנצל את כשרונותיך לטובת השבט ולכן עליך לשמש כמדריך שלנו: ללמד אותנו כיצד לצוד בני אדם בשיטות מתוחכמות ויעילות, כיצד לבשל אותם, ולאכול יחד עמנו בני אדם!"

דומה כי לנוכח בקשה כה איומה, מי שעדיין לא איבד צלם אנוש לחלוטין - יהיה מוכן למות אלף פעמים ובלבד שהוא עצמו לא יהפוך לקניבל אוכל אדם...

אברהם אבינו הבין וחס כי השקר שבו חיים כל יושבי תבל הוא נורא והדבר נחשב כקניבליזם. הוא לא היה מסוגל לסבול זאת וכדברי ה"חתם סופר" הוא היה אנוס על כך. הוא אומנם עדיין לא הכיר את

הרב ישראל פולק שליט"א
עורך בטאון "מרווה לצמא"

ה"קניבאליזם" של דורנו...

שהספיקו לפנות כה וכה, התנפל החתול על טרפו והם הפכו לארוחה דשנה עבורו...

...

התנא באבות (פ"ג, משנה א) אומר: "עקביא בן מהללאל אומר: הסתכל בשלושה דברים ואין אתה בא לידי עבירה: דע מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון..."

יהודי נולד בעל כורחו, ומוצא את עצמו בעולם בלי שבקש זאת. הוא מגלה שביבו בריאה נפלאה שנועדה לשרתו, וברגע שעומד על דעתו, לומד את התורה שאמורה לשמש לו מדרך לחיים מאושרים, ומאפשרת לו לעבור את העולם הזה על כל מהמורותיו בשלום. **אם הוא כופף עצמו לתורה ומצוותיה - אשריו וטוב לו, הוא זוכה שהקב"ה נותן לו די צרכו, חי בצורה נכונה ומאוזנת, ממלא את ייעודו בחיים וכך חש סיפוק וזוכה לחיים מאושרים.**

יהודים שזכו להיוולד בחממה חרדית - מיום עומדם על דעתם הם יודעים שזו הדרך ואין אחרת, הם מסתפקים בהחלט במה שחממה זו מספקת להם: דוגמא אישית טובה מצד ההורים, חינוך בת"ת, לימוד בישיבה, נישואין בדרך התורה, וטוב להם כך. הם ממשיכים להורות את הדרך גם לדורות הבאים, ולזכות אותם בדרך האמת.

אבל יש כאלו המתחכמים, וסבורים שמטרתם לגלות מה עוד יש בעולם. נראה להם שהם "מפסידיים", הם לא רוצים להקרא "מצומצמים", ושואפים לפתיחות. הם פותחים בתחילה פירצה קלה בגדר, ונהנים ממשב רוח רעננה מבחוץ, הם ממשיכים הלאה, מרחיבים את הפירצה עוד ועוד בסיועו הנכבד של היצר הרע, וכידוע "חטא ושנה נעשית לו כהיתר", הרגישות לרע ולכיעור שהנפש סולדת מהם באופן טבעי הולכת ופוחתת, עד שמוצאים את עצמם מחוץ לגדר.

בתחילה נראה שהכל בסדר, הם רוצים רק "לייבא" מבחוץ כמה דברים טובים ומועילים ולהכניס אותם לתוך הציבור החרדי כדי להקל

ול קרקור התרנגולים נשמע עד למרחוק. עשרות תרנגולים ותרנגולות התרוצצו בלול, נקרו זרעונים שפזר להם בעל המשק, נפנפו בכנפיהם, השמיעו קריאותיהם בקולי קולות. החתול, שהגיע למקום בעקבות הריח, סבר לתמום שתהיה לו כאן ארוחה דשנה, אבל עד מהרה התאכזב, לגלות שהלול מגודר ברשת מכל עבריו, ושער הכניסה נעול אף הוא.

החתול נעמד ליד הלול, התבונן בתרנגולים ברחמנות ואמר בהתנשאות: "כמה אומללים אתם, כלואים בתוך לול קטן, צפוף לכם, אתם מוגבלים מאד, אינכם יכולים לעשות מה שתרצו..."

התרנגולים הפסיקו לרגע את קרקורם, והקשיבו לדבריו של החתול שהמשיך לנאום בפאתוס: "אני רץ ומקפץ לי כאוות נפשי, איש אינו מגביל אותי, אני ראשי להכנס ולצאת ככל שארצה, ולגור היכן שרק יעלה על דעתי. אין לי צורך לחכות לחסדיו של בעל המשק שיתן לי את מזוני, אני חופשי לטייל בעולם הגדול, לראות את פלאיו ולהנות בלי סוף - אין כמוני מאושר!!!"

"איננו מבינות מה פשר האושר שאתה מדבר עליו" העירו לו התרנגולות שדגרו על הביצים בקצה הלול, "החיים שלנו טובים ונעימים, דבר לא חסר כאן, אין לנו צורך להתאמץ, בעל המשק מעריך אותנו, ומספק לנו מזון ומים בשפע, בתמורה לכך כל יום אנו מטילות ביצים שחלק מהן מיועד למזון בני האדם, ועל השאר אנו דוגרות ומגדלות את הדור הבא של האפרוחים..."

אבל כמה אפרוחים תמימים ששמעו אף הם את דבריו של החתול, התרשמו שאולי באמת יש להם מה להפסיד. התרנגולים הותיקים ניסו למנוע בעדם, לשכנע אותם בדבר הסכנה, לפקוח את עיניהם כמה טוב בתוך הלול, אך הם לא אבו לשמוע, יצאו מהגדר, ועוד לפני

**”כלום נראה לך כי לחברה
בה תשהה רעייתך לא
תהיה השפעה על דעותיה
והשקפותיה? האם דברי
הרמב”ם אינם תקפים לגביה?
היתכן כי היא תצליח לעמוד
בפני נסיון החברה, אשר רבים
וטובים נכשלו בו? ובכן טעות
היא בידך”...**

מהם בכדי לפרנס את משפחתה ולאפשר לבעלה לשבת וללמוד - הינו מצב של סתירה מינייה וביה!!!

הגע בנפשך, הלא הרמב”ם כבר לימדנו (פ”ו מהלכות דעות) כי דרך ברייתו של האדם להיות נמשך אחר רעיו וחבריו, ואם כן, נסה נא לתאר את אשתך כשהיא יושבת בחדר המורות עם נשים אחרות אשר הלך מחשבתן רחוק מהלך מחשבתן כרחוק מזרח ממערב, כאלו אשר העיקר והטפל מעורבבים אצלן לחלוטין, והן עושות מעיקר טפל ומטפל עיקר, כאלו אשר ערכים כמו החזקת תורה ומסירות נפש לתורה ודומיהם הינם מהן והלאה...

מה אתה חושב? כלום נראה לך כי לחברה בה תשהה רעייתך לא תהיה השפעה על דעותיה והשקפותיה? האם דברי הרמב”ם אינם תקפים לגביה? היתכן כי היא תצליח לעמוד בפני נסיון החברה, אשר רבים וטובים נכשלו בו? ובכן טעות היא בידך... מבלי משים ובעל כורחה היא עלולה לספוג דעות מסולפות שתשתרשנה בליבה, ואט אט תגלה כי נכונותה להקריב ולהתאמץ למען המשך לימודך ככולל נעלמה כליל... לפתע היא כבר לא תבין את שאיפתך לשבת בבית ד’ ובאוהלה של תורה כל הימים לפתע היא לא תגלה נכונות לוותר על כל מנעמי העוה”ז כדי לבנות בית של תורה והתעלות טהורה, עד שביום

מן הימים היא תדרוש שתצא מהכולל ותלך לעבוד בכדי לספק את רצונה ברמת חיים גבוהה יותר.

אם כן מה הועלת בכך ששלחת אותה לעבוד כדי שתוכל אתה ללמוד במנוחה? ההפך הגמור יש כאן: לא קיום התורה אלה ביטולה ח”ו! עכ”ל.

כמה גדולים דברי חכמים ועד היכן מגעת ראייתם הרחבה!

ממשיך הרב טאובר ואומר: “ע”פ אותה דרך עלינו לחוש בדורנו כאילו ים התאוות והבידור המציף את כל העולם כולו הוא “קניבליזם”. אין כל הבדל בין אכילת בני אדם חיים לבין שריפת נשמות יהודיות. התקשורת הכתובה והמדוברת, **המחשבים והאינטרנט הרי הם כתאי הגזים וכמשרפות טרבליניקה ואשוויץ. האם היה עולה בדעתו של מאן דהוא להצית סיגריה להנאתו מאש המשרפות?** והרי כבר נאמר שגדול המחטיאו יותא מן ההורגו. עלינו להתרחק ולהתנתק מן הכיעור ומן הדומה לו ומן הדומה לדומה. אין חלקנו לא בבידור ובסרטים, גם אם הם “מצונזרים” אינו משתתפים בכל אלו!”

הדברים נאמרו כבר לפני שנים אחדות, כשסכנת האינטנט עדיין ליחכה רק בקצה המחנה ולא נכנסה עמוק לתוך הציבור החרדי. אבל היום הטכנולוגיה ש”התקדמה” בצעדי ענק גרמה לכך שאדם יכול להחזיק בכיסו מכשיר קטן, דרכו אפשר להדרדר לשאול תחתיות, ד’ ירחם!

הבעיה בנושא האינטרנט היא הרבה יותר מהטלביזיה שבזמנו אסרו אותה כל גדולי ישראל בבחינת: “שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו”. המכשיר נאסר והתקנה נשמרה כאשר כל יהודי יודע שזה פסול לחלוטין. אבל, הבעיה שלאינטרנט יש גם צד מועיל שאין לו תחליף: ישנם מקצועות רבים שמתבססים על האינטרנט, הוא מספק מידע טכני יעיל וזמין וכיו”ב ולכן סכנתו כפולה ומכופלת: כי אי אפשר להרחיקו לחלוטין, והסכנה היא עצומה.

הדברים נרמזים בתפילתו של יעקב אבינו: “הצילני מאיד אחי מיד עשו” יש כאן שני צדדים באותה סכנה: מצד אחד יש באינטרנט את הצד השלילי, הנורא, ההורס כל חלקה טובה, ומצד שני חלק חיובי שעשוי להביא תועלת, אך השימוש בו מחייב זהירות עצומה.

משל למה הדבר דומה? לאדם שסובל ממקקים בביתו והציעו לו לפזר חומר הדברה שהוא יעיל מאד לחיסול המקקים, אבל החומר הזה גם רעיל ומסוכן מאד לבני אדם ובמיוחד לילדים קטנים שאינם יודעים להזהר, ויש להקפיד על הוראות שימוש קפדניות ביותר.

יתכן שאדם אחראי יותר על החומר המסוכן לגמרי באומרו: “לא מדיבשו ולא מעוקצו”, הוא טוען ובצדק שאף פעם אין ביטוח מלא: אולי הילד ימצא את החומר ויטעם ממנו בחושבו שזה מיץ טעים? אולי הילד יגע בו ואח”כ ישפשף את עיניו בלי לשטוף ידיים ויזיק לעצמו באופן בלתי הפיך?, אולי הבקבוק יפול מידי ויישבר כשהחומר יותז לכל הצדדים? ואולי יקרה שאף הוא עצמו יזלזל בהוראות, וכן הלאה.

אדם שנאלץ להשתמש בו - ודאי יעשה זאת בזהירות המירבית כשהוא מרחיק את המיכל בו נמצא החומר מהשג ידם של ילדים וכמובן

ישתמש בו רק כשהילדים אינם בבית וכיו”ב, אבל אף פעם אינו יכול להסיח דעת מהסכנה כל עוד החומר הרעיל מצוי בביתו.

אומנם יש בזה חובת “ונשמרתם מאד לנפשתיכם” לגבי השמירה על בריאות הגוף, אך בסכנת האינטרנט זו סכנה רוחנית והרי “גדול המחטיאו יותר מההורגו”.

יש לזכור שדבר אחד פסול יכול להרוס בלב האדם עמל של שנים רבות, שיגעו וטרחו כל המחנכים שעיצבו את דמותו הרוחנית כבר מהגיל הרך, כמה נורא לחשוב על כך!

בקושי התירו אינטרנט מסונן רק לצרכי פרנסה וכמובן שבמידת האפשר לא בבית אבל חשוב לדעת שיש סינון חלקי מדי, שיש לו “יד קלה” מידי בפתיחת אתרים חסומים. חשוב לבצע סינון שאינו מאפשר לאדם להתחכם.

די לשמוע בכאב על המחיר הכבד שגרם האינטרנט כאשר משפחות נהרסו, בתים התפרקו, **יהודים שגדלו בבתים יראים ושלמים החליטו “רק להציץ” אבל הציצו ונפגעו, מצאו את עצמם נגררים אחר הבלי העוה”ז ושילמו על כך מחיר כבד מאד.**

אדם חילוני שלועג ליהודי חרדי שנראה לו סגור, מוגבל ומצומצם אינו אלא טועה. אומנם לדבריו הוא עצמו משוחרר, אינו כבול, ויכול לעשות ככל העולה על רוחו, אך התשלום שהוא נאלץ לשלם הוא נורא, חייו אינם חיים ולמעשה נמצא שהוא מאבד שני עולמות.

היו שהציצו ובשלב מסויים הבינו את טעותם ושבנו, והם מתחננים ומבקשים מכל אלו שעדיין בתוך כרם בית ישראל שלא לחזור על המשגה הנורא, אין שם, בעבר השני, שום דבר, רק ריקנות, ליצנות בזויה, שפלות ותועבה שהנפש בוחלת בהם וסולדת מהם.

מי שלמרבה בצער שילם את המחיר ומכה על חטא קורא לאחיו בקריאה נואשת שלא ליפול שם, האושר האמיתי נמצא בתוך המסגרת החרדית, בהקפדה על קיום מצוות, ובציות לדעת תורה. האושר האמיתי טמון בכפיפות לאמונת חכמים וקבלת הוראותיהם בלי כל פקפוק.

ממשיך הרב טאובר ואומר בכאב: “עלינו להקפיד על כך במסירות נפש גם כאשר הדבר נוגע לאובדן פרנסה, אין לנו חלק ונחלה עמהם.

**”אומנם בחוץ יש סחי ומיאוס, אנשים
נבערים מדעת מתגוללים ומתהוללים שם,
אבל בן המלך לא יעז להתקרב אליהם,
זה לא מתאים לו, הוא מצוי במעמד שונה
לגמרי, ואיכות חייו גבוהה ללא כל
השוואה”...**

אם היו מציעים לנו להיות מזכיר או מזכירה ר”ל במחנות ההשמדה - האם היינו מוכנים לכך?”

מי יוכל לתת את הדין על נשמות יקרות שנפלו במלכות המסוכנת של האינטרנט רק משום התירוץ של פרנסה וכד’? האם משהו היה מסכים ח”ו לעבוד בחנות לממכר בשר אחר או להיות אחראי על צלצול פעמוני הכניסה למטרת פרנסה?

לאיזה תועלת אפשר לצפות אם הורים מביאים הביתה משכורת ע”י עבודה שמחייבת אינטרנט במקום שבו הוא אינו חסום? הרי גם אם אדם אינו פותח אתרים פסולים - צצות בעל כורחו תמונות פרסומת וכד’ שאין לו אפשרות לעצור אותן, ועלולות להפילו מדרגתו וכידוע אין אדם שיכול להעיד על עצמו שלו זה לא יקרה שהרי “אל תאמין בעצמך עד יום מותך”.

מסיים הרב טאובר ואומר: “עלינו לברוח ולנוס על נפשנו ונפש צאצאינו מן השקר הנורא הסובב אותנו. נשמור על גאוותנו היהודית בכל עוז, לא נכנע לנסינות הרגע ולתהפוכות הזמן, אין לנו שייכות כלשהיא לגויים ולהבליהם, הם ‘עם הדומה לחמור’, ואנחנו בניו של הקב”ה, לגיונו של מלך”.

אומנם בחוץ יש סחי ומיאוס, אנשים נבערים מדעת מתגוללים ומתהוללים שם, אבל בן המלך לא יעז להתקרב אליהם, זה לא מתאים לו, הוא מצוי במעמד שונה לגמרי, ואיכות חייו גבוהה ללא כל השוואה.

הרבה אנשים בימינו משתעשעים באשפתות של האינטרנט, **אבל אנחנו שונים, אנחנו בעלי מעמד גבוה, יש לנו מסגרת שאומנם מגבילה אבל דוקא משום כך היא תומכת**, כאותה משענת של כסא שמונעת מהאדם להתפרק כרצונו אבל בגד בבד גם תומכת בעבו...

יש לנו תורת חיים שיש בה הכל, ואין מה לחפש במקום אחר, הבה נכיר באושרנו ונחדיר בילדינו השקפה נכונה מהולה בגאוה יהודית ויחד עם זה נעתיר לבורא עולם שישמור עלינו ועל צאצאינו וצאצאי כל בית ישראל שישמרו על הגדרות והסייגים ותתגבר הקדושה בישראל באופן שנהיה רואיים לקבל פני משיח צדקנו בב”א.

[באדיבות בטאן “מרווה לצמא”]

הפרד ומשול

המגיד הנודע רבי שלמה לוינשטיין שליט"א
בשיחה מרתקת ל"בשערייך" על סכנות המחשב והאינטרנט

אלא פירוש הענין הוא כך, כשעשו אמר ליעקב שרוצה ללכת אתו יחדו, יעקב פחד מהתערבותו של עשו "אחיו" במשפחתו ורצונו להיות איתו יחד ואמר לו - אדוני יודע כי הילדים רכים! הילדים צעירים וכל דבר נקלט במוחם הרך ולכן ילדי לא צריכים לראות דוד כמוך שקורא 'עיתון שאינו כשר' ומשתמש באיפון או בטלפון שאין לו הכשר, הם עוד עלולים לחשוב שזה לגיטימי ואולי גם כשר, אפשר להיות כמו אבא ואפשר להיות כמו הדוד!

ולכן אמר לו יעקב שיעזוב אותו "ואני אתנהלה לאיטי" -בדרך המסורה לי אל תתערב לי, כי אם תתערב בחינוך של הילדים שלי כשיגיע יום כיפור שבו דופקים "על חטא" - ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן ח", כשמתחילים בדרך זו עלולים בסוף להשאר ללא זכויות כלל.

אולם עשו לא אמר נואש להתערבות במשפחתו של יעקב ואמר לו - יעקב, רואה אני שבאמת יש לך ילדים מתוקים אבל הם קצת "מרובעים ומצומצמים" ואינם מבינים מספיק בעניני העולם והם גם מאד חיוורים, אני חושב שהרבי בחיידר פשוט אינו יודע ללמד את הנושאים הללו ואולי המורה להתעמלות בחיידר שלהם הוא המורה הכי זקן לכן "אציגה נא עמך מן העם אשר אתי" - יש לי כמה חברה' צעירים מוכשרים ונמרצים שיפתחו אותם כמו שצריך!

אבל על זה עונה לו יעקב שבביל לא לריב אתך עשיתי הכל, נתתי לך את כל רכושי, השתחוותי לפניך אני ומשפחתי, וקראתי לך אדון וכו' ואני רוצה לחיות אתך בשלום אבל בשום פנים ואופן לא אתן שתתערב בחינוך הילדים שלי. אני לא צריך שילדי יהיו - "עגולים" ומוכשרים שיודעים להפעיל מכשירים ומבינים במחשבים, טוב לי שהם "מרובעים"! ואם התנאי שנחיה בשלום הוא התערבות בחינוך של הילדים שלי א"כ למה זה אמצא חן בעיני אדוני, **אני לא צריך ממך דבר, ואני לא רוצה כלום, אני מוכן למלחמה של ממש נגדך!**

הפרדת הקהילה ע"י החתם סופר

דברים אלו תואמים ממש את דורנו אנו שצריך לצאת למלחמה של ממש נגד המכשירים הטמאים כי אם לא נצא נגדם למלחמה של ממש ללא פשרות - לא ישאר מאיתנו ומיהדותינו כלום ח"ו!

וכמו בעת שהתחילה ההשכלה הארורה להתפשט, ה"חתם סופר" זיע"א אזר חלציו ובאומץ אדיר הפריד את הקהילות, וכל אחד היה צריך

בשום פנים ואופן לא אתן שתתערב בחינוך הילדים שלי. אני לא צריך שילדי יהיו "עגולים" ומוכשרים שיודעים להפעיל מכשירים ומבינים במחשבים... טוב לי שהם "מרובעים"!

ולעניינינו, גם בלי הלכלוך והלשה"ר שקיים באינטרנט, הבלבול מוח שהדבר גורם זה אסון העולם. ונביא דוגמא לזאת. רבים מנויים על עיתונים וסבורים שכיון שהם כשרים ומפוקחים הכל טוב וכשר. אך בואו חשבון, בשבוע אחד יש בעיתוני ימות החול וער"ש יחד כ-300 עמודים! וכן, יש עוד שלושה חינוניים שרבים חושבים שיש חשש בל תשחית אם לא לוקחים אותם, ושוכחים שיש גם על הנשמה דין בל תשחית, א"כ למעשה יש כמעט 700 עמודים לקרוא בשבוע, אז מתי נשאר לנו זמן לחשוב על הקב"ה? כמה זמן נשאר לעבוד את ה', מתי נוכל להתבונן בתפקידנו האמיתי עלי אדמות? זהו ירידת הדורות!

ירידת הדורות זה לא במצוות המעשיות. אדרבה, בדורינו קיום המצוות המעשיות הן יותר בהידור, אבל הראש לא אותו ראש, ולכן גם אינטרנט חסום שיש בו רק חדשות ועדכונים זה גרוע ביותר! זה מכניס את כל הרחוב העולמי הביתה.

סכנת המחשב לילדים

אמר לי אחד מזקני המחנכים שהוא מנהל ת"ת תורת אמת בב"ב, שברור שילד חייב לשחק, זה מפתח אצלו את החשיבה ואת הדמיון ואם הוא לא ישחק כשהוא קטן אז הוא ישחק כשיגדל, אבל ילד צריך לשחק אך ורק במשחקי ילדים ולא במשחקים של מבוגרים, אך השאלה היא איך אפשר לדעת מה הם משחקים של ילדים או מבוגרים? אלא שאם אנחנו רואים שבגיל 13-12 הוא עוזב את המשחקים האלו, ברור שהוא שיחק עד עתה במשחקי ילדים, אבל אם הוא ממשיך לשחק הלאה במשחקים אלו, סימן שזה לא משחקי ילדים.

אבל, כידוע, במשחקי מחשב לא מפסיקים לשחק בגיל 13, אם כך ברור שזה לא משחק ילדים! והוא הדבר אשר דברנו שמעבר לבעיה של הלכלוך הקיים במחשב, ילד שמשחק במשחקי מחשב, המוח שלו מלא בשטויות, הוא רק חושב כיצד יוכל אח"כ לנצח את המחשב וכמובן אינו יכול להתרכז בלימוד, אז איך יגדלו לנו תלמידי חכמים? וק"ו הסרטים שהם הורסים כל חלקה טובה, וזאת חוץ מעצם הבעיות החינוכיות שיש בזה שזה מרבע את המחשבה של הילד וגורם לו שלא יתפתח.

בעבר, כשהוצאתי את ההגדה של פסח הראשונה שלי "לאור הנו", הבאתי אותה להרב גרינהוז והוא כתב לי הסכמה, ובין הדברים הוא כתב לי: "יישר כח שלא הכנסת תמונות", כי תמונות מרבעות את הדמיון, במקום לתת למחשבה לפעול לבדה איך היה כל מעשה

להחליט הלנו אתה או לצרינו, האם אתה שייך למקדשי ה' או להיפך חלילה. וזאת משום שלא היתה ברירה, הם עשו כמו שעושים היום - הם כינו את עצמם "נאורים", השתלטו על הקהילות מבפנים והכניסו ל'ועד' אנשים משלהם, עד שהביאו רבנים משלהם שיתאימו להם.

והחתם סופר עמד בפרץ ובקריאת מי לה' אלי הפריד את הקהילות לגמרי, ומאז הוא בעצם הקים עיירות נפרדות לציבור החרדים לדבר ד' אשר התנהלו בקדושה ובטהרה בדרך ה' וע"פ תורתו, וכך במשך מאתיים שנה תפקיד הרבנים בכל מקומות מושבותיהם של בני ישראל הוא לחזק את הפירצות בחומת הפרדה זו.

אך השטן בראותו את כרם בית ישראל שהוא גן נעול מעיין סתום החליט להלחם בחומה בצורה זו ופרץ חומות מגדלי ע"י המכשירים הטמאים שנכנסים לכל פינה, ומחדירים לתוכינו את זוהמת הרחוב החילוני וטומאת ארץ העמים. ולכן חובתינו בעת הזאת להשיב מלחמה שיערה, מלחמת חורמה ממש, כמו שהשטן עושה, כי אנו מוכרחים להציל את עצמינו, וכשהבית נשרף אין זמן ויכולת לחשוב על הוראות כיבו וכו'.

וכמובן שבנתיים תקוותינו שלא נגיע בסופו של דבר להפרדה ממשית כזו, אבל אם לא תהיה ברירה נצטרך לעשות מה שהחתם סופר הורה לנו לעשות, וזאת אפילו שיהיה פירוד בין שני הקהילות! אם לא נילחם, לא רק שלא יהיה לנו תלמידי חכמים וצדיקים, אלא לא ישאר לנו כלום!

משמעות ירידת הדורות

ישנו מושג הנקרא: "ירידת הדורות" ננסה להבין מה הכוונה ירידת הדורות.

ההסבר בזה הוא שיתכן שהתפילין שלנו יותר מהודרות מאשר התפילין שהיו לאבותינו, וכן שאני כלל לא בטוח שהיה לבעש"ט ד' מינים בהידור כל כך כמו שיש לנו וא"כ מה ההבדל בין דורנו לדורות הקודמים, ומהו ירידת הדורות שכולם מציינים.

אלא ההבדל הוא על איזה ראש מניחים את התפילין ואיזה יד לקחה את הלולב. ובזה מונח עומק המושג של ירידת הדורות, שאנו כיום לא חיים עם הקב"ה כמו שחיו בעבר, ע"ז אומרים התפילין שבראשי ולא שעל ראשי.

"חשבתי שהאטום יחריב את העולם, אבל זה לא יקרה - האינטרנט יעשה את זה קודם!"...

שעבוד ויציאת מצרים, מרבעים את המחשבה ומקבעים אותה בתמונות לומר כך זה היה.

לדוגמא יש סרט "חרדי" שנקרא "שלמה המלך ואשמדאי". פעם שאלתי מישהו אתה יודע מה זה שלמה המלך? לא מי זה שלמה המלך אלא מה זה שלמה המלך! שלמה המלך בנה בית מאבנים והקב"ה השרה בו את שכנתו בבית הזה 400 שנה, אפשר בכלל להבין כמה קדושה הכניס שלמה המלך באבנים, באיזה כוונות נשגבות הוא בנה את הבית, אז יש לנו מושג מה זה נקרא שלמה המלך? ומה מראים בסרט? את שלמה המלך בורח מאשמדאי, יושב מאחורי השיחים, קורא בעיתון ואוכל פופקורן! והילד מבין ששלמה המלך היה אדם כמונו, אולי כמו אחשוורוש המלך ח"ו, הרי זה חילול הקודש ממש! אנו צריכים שילד יבין ששלמה המלך זה משהו נשגב גבוה מאיתנו ואינו בר השגה כלל ולא מישהו בכלל.

וכן הסרט של יוסף והשבטים, האם זה דבר שאפשר בכלל לשחק אותו? ובאמת פעם אמרתי למישהו אם אתה רוצה להציג מישהו תציג את הגולם מפרגא, להיות יוסף או אחיו הקדושים והטהורים לא שייך כלל אליך אבל להיות גולם זה אתה בטוח יכול להיות.

ואסביר עוד יותר, בשביל החינוך של הילדים שלנו, אנחנו מוכנים להשקיע את הנשמה ולשלם כל הון בשביל לראות קצת נחת, ובפרט אנחנו נוציא דמים תרתי משמע בשביל שהילד שלנו יתחנך בבתי חינוך ראויים ומצוינים, ואנחנו מתאמצים שיהיה לנו שותף טוב בחינוך הילד, מבררים על החיידר על המלמד על החברים שיהיו לרוחינו ואנו מבקשים מהשותף שלנו בחינוך שהוא המלמד שיקריא לילד שלנו מהקיצור ש"ע הלכות שכך צריך להתנהג ויכול להיות שהילד מגיע הביתה ורואה שבבית לא מתנהגים כמו שהמלמד אמר, והילד שואל את אביו מדוע אנחנו לא עושים כך? עונה לו האבא שאצלינו נהגו אחרת. זאת אומרת שאת התיאוריה הוא לומד בת"ת ואת ה'למעשה' הוא לומד בבית.

וכעת לעניינינו, כשילד רואה סרט, שמה הוא רואה את ה'למעשה', את הלהלכה הוא לומד בחידר ולמעשה הוא לומד בסרט ומי המלמד שם? תלמיד חכם גדול שמרוב שהוא למד כ"כ הרבה, הוא נהיה שחקן! מה אבא כזה עושה, את מי הוא לוקח שותף לחינוך הילד שלו בחיי היום-יום, את שחקני הסרטים וכדו' זה גם אם הילד רואה רק את הדברים ה'חרדיים' כביכול וק"ו אם המצב אחרת ח"ו.

אסון האינטרנט

וכעת נעבור למבוגרים - ישנם המשתמשים בכלי אינטרנט למינם בטענה: "לי זה לא יקרה", צריכים הם לדעת באופן חד משמעי - אין דבר כזה! אדם שבעבר החזיק "אייפון" אמר לי, שאם יבוא אדם ויאמר לך שהוא מחזיק אייפון במשך חודש והוא לא נכשל, אל תאמין לו! זה לא יכול להיות. ההסבר בזה שהרי אף אחד מאתנו לא חשוד ח"ו לעבור עבירות ורוצה להתקלקל, אלא לכל אדם יש זמנים חלשים ותקופות שהמצב רוח ממנו והלאה, ורק ב'מקרה' הוא מציף בשביל לראות מה זה ואז הוא נכשל ונופל.

יש אנשים שאומרים: "מה? הרבנים יודעים מה זה אינטרנט?" ועוד כאלו טענות משונות, התשובה לכך שאכן יתכן **שהרב ואזנר והרב קנייבסקי שליט"א** לא יודעים מה זה אינטרנט, אבל את הצרות שמתנקזות לשולחן שלהם, זה הם כן יודעים! ואפשר לומר בלי שום ספק שאחוזים גבוהים מהצרות שמגיעות לבתי הדין זה רק בגלל האינטרנט, כי הצפייה בדברים אסורים אלו מכניסה את האדם לעולם וירטואלי מדומיין שבכלל לא קיים, ולכן אלו הן התוצאות ההרסניות. האינטרנט גורם לאדם לפנטז ולדמיין דברים שכלל לא קיימים ולא מציאותיים, וממילא אין לו אושר ומנוחת הנפש בחיים הפרטיים שהקב"ה נתן לו, הוא חושב רק על מה שראה והם דברים שלא קיימים (אפשר לקרוא לזה מחלת נפש הנקראת שקיעה בהזיות).

שמעתי פעם מהרב **עזריאל טאובר שליט"א** ששמע מנשיא ארה"ב הקודם ג'ורג' בוש שאמר כך: "חשבתי שהאטום יחריב את העולם, אבל זה לא יקרה - האינטרנט יעשה את זה קודם!" מדובר בגוי שאין לו הבנה ב"ולא תתרו", אלא יש לו הבנה שצורת החיים של און-ליין זה הרס העולם, אדם שחי באון ליין הוא מתפרק.

התנתקתי ונושעתי

לסיום אספר סיפור שכבר סיפרתי אותו כמה פעמים. יום אחד בשעות הערב לאחר שחזרתי משיעור, מצלצל לי הטלפון ועל הקו אחד ממכריי וספק סיפר ספק שאל: "אתה יודע שאין לי עבודה כבר חצי שנה?" ומהשבתי לחיוב, הוא שואל אותי: "אתה יודע מה זה חצי שנה בלי עבודה בבית עם ילדים?". בנוסף, יש לו בת מבוגרת שעדיין לא נשואה, ובנוסף לזה יש לו בת אחרת שעקפה את אחותה הגדולה והיא נשואה כבר שנה וחצי ועדיין לא שמעו מהם בשורות טובות, ובקיצור הבית כולו כמו סיר לחץ. והוא ממשיך בסיפור, יש לי חבר כבר במשך עשרות שנים ויום ששי אחד נסענו יחד למקוה, ובדרך אומר לי החבר אתה הרי צריך ישועות, תשמע לי, לך הביתה ותוציא את האינטרנט מהבית, קבלתי את הדברים כי הרי החבר הוא זה שאמר לי ולא הרבנים ואכן הוצאתי את האינטרנט מהבית ואני כבר חודש בלי אינטרנט. ממשיך הלה בסיפור ואומר, לפני שבועיים קבלתי עבודה חדשה עם משכורת של 20,000 ₪ לחודש! ולפני שבוע בתי התארכה! אמרתי לו: אם זה היה לפני שבוע, למה התקשרת אלי רק עכשיו, הרי הייתי יכול "למכור" את זה הלאה בדרשות. השיב לי הלה, כי רק היום בצהריים הודיעה הבת השניה שיש אצלם בשורות טובות...

אבל צריך לדעת שהשכר הגדול ביותר לאדם אינם הישועות אלא העובדה שזורק את הדברים הללו ושהוא נשאר יהודי. הישועות הם רק החסד שהקב"ה מראה לנו כי הוא חפץ בנו ובמעשינו.

הרבנית א. הגר מאנטניא
מנהלת סמינר ויז'ניץ ב"ב

בבית אלקים נהלך ברגש

מדוע מחכים ילדי משפחת שכטר לליל בדיקת חמץ? למה לא רוצים הבנים בבית כהנא להתארח בשבת מחוץ לבית? ומה כ"כ מיוחד במעונם של... במוצש"ק?

צאן קדשים, שהפקיד הבורא יתברך בידינו, הילדים שיחיו, התלמידות תחי, הינם האוצר שאין לו אח ורע ביקום כולו. זכינו להיות השליחות לשמור בעז"ה בנאמנות ובמסירות על היקרים מכל, לתת להם את כל מעיינינו ולספק את הדרוש בכל צעד ושעל.

אמהות ומטפלות אחראיות וחרוצות שוקדות בכל עת להעניק לחם לאכול ובגד ללבוש, בעין יפה ובטוב-טעם. זהו רצון השי"ת, צריך להזין את הגוף באופן הנאות לגידולו ולשמירה על בריאותו, יש להכין לבוש הולם: נקי ומכובד. ו...עיקר העיקרים, נשמת אלקים השוכנת בקרבנו של ילדנו. חלק האלוק ממעל הנתון בו לאוי"ט, במה יש לפרנס אותו? למה הם רעבים וצמאים?

הנשמה היהודית, זו החצובה מתחת לכסא הכבוד, אותה לא נצליח להשביע בלחם וחלב, היא מצפה מאתנו לממתקים מיוחדים במינם. הנשמה הטהורה הגיעה ובאה הנה - ממקום שכל כולו שמחה ונחת - "עוז וחדוה במקומו". היא ירדה, כמובא בספה"ק, מעולם של תענוג, מאותה ספירה של "להתעדן באהבתך וביראתך". שפר חלקה בחיים מרוממים, בהווה נעימה - "קרבת אלקים לי טוב".

בעומדה בפתח העוה"ז, מקווה הנשמה הנאצלת לזכות בחיים של הנאה וחדוה, כפי שהיתה רגילה שם, למעלה. בת-המלך הזו צמאה תדיר למשהו חדש, מעניין, מלהיב. היא אינה יכולה להשלים עם שיגרה יבשה ומשעממת. החלק המרומם שנתן הבורא ית' בילדינו, בתלמידותינו, מתחנן וזועק ללא הרף - "הבו נא את מבוקשי".

והיה - אם נשמע את הקריאה "נכספה וגם כלתה נפשי"... ונחוש להרעיף עליה, על הנפש את מעדניה, כי אז היא תבוא על סיפוקה ותאה מאושרת בחלקה.

אבל כשחלילה לא ניתנה בקשתה, אם יהיו ימיה אפורים וחדגוניים, חסרי צבע רענן, נטולי שמחת-חיים וחמימות, אזי נתונה היא בסכנה גדולה. במצב כזה מגיע היצה"ר אל הנסיכה האומללה, והוא שוטח את שלל הצעותיו: "קשה לך, מסכנה? לא זכית לטעם החיים? את מחפשת את החידוש המרנין?

"בואי", מפתה היצר, "צעדי בעקבותי, ישנן באמתחתי הפתעות", והוא שולף אופנות חדישות, ספרים ועיתונים משלו, מכשירים, בילויים... בת המלך עלולה להסחף ולרוץ לחצוב בבורות נשברים.

**יצירת אוירה חגיגית ומלאה עניין
בחינוך הילדים - אינה מותרות!
זוהי שאלת-חיים!
אלו הם תנאי הקיום היהודי,
ובוודאי - החסידי בעז"ה...**

במקום להשקיע את כל הכח והזמן ב"סור מרע" - בשמירות ואזהרות מליפול לבאר השחת של המכשירים האסורים, נבנה סביב צאן הקדשים חומת זהב, נקרין בעזרת ה' על היקרים מכל את המתיקות שתרתק אותם אלינו, אל "טעמו וראו כי טוב..."

לא, לא נמצאו שם מים חיים, לא ניתן מרווה לצמאונה, אבל את הנעשה אין להשיב, לבוץ הנורא - היא נפלה, ר"ל.

"כך דרכו של היצה"ר", אומרים חז"ל הק', "היום אומר לו עשה כך, מחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו לך עבוד ע"ז". היצה"ר אינו הולך בגדולות, די לו בפרצה קטנטנה, למחר הוא ינסה להרחיבה, עד ... - זהו הפשט.

בדרך החסידות מסביר אור שבעת הימים, הבעש"ט הק':

"כך דרכו של היצר הרע" - אין מדובר כלל בפיתוי לעבור עבירות ח"ו, "היום אומר לו עשה כך", כיצד מתנהל סדר היום שלנו? של ילדינו? לאן כבר זכינו להגיע בתפילה, בכיבוד הורים, בצניעות? מתעניין לו היצר האכזרי.

"מחר אומר לו עשה כך" - תמשיכי להתנהל בדיוק באותו אופן, אל תחדשי ואל תוסיפי דבר. אל תתלהבי בשמחה ואל תלגי חמימות,

הסתפקי בשמירה על הקיים. "עד שאומר לו לך עבוד..." - הנשמה השואפת לחיי חדוה, לרגשי נועם, אינה מחזיקה מעמד ביושב ובקפאון, והיא הולכת לתור אחר חידושים.

אמהות ומחנכות יקרות! עלינו לקבוע בנפשנו את הידיעה שהשמחה והחמימות בבית, החידוש וההתלהבות לכל דבר שבקדושה - הם הינם חומת הזהב השומרת ומגוננת על נפש ילדינו שיחיו מכל פגע רע.

יצירת אוירה חגיגית ומלאה ענין בחינוך הילדים - אינה מותרות! זוהי שאלת-חיים! אלו הם תנאי הקיום היהודי, ובוודאי - החסידי בעז"ה.

ולמעשה - באיזה אופן נספק לנשמות היקרות לאוי"ט, את מיני המתיקה, שהן נכספות אליהם?

א. ציפיה וגעגועים.

היהודי, בן-המלך, מתענג על הכנה להנאה רוחנית וגם על געגועים לזמנים טובים. במקום בו נמצאת המחשבה - שם אנחנו. לאילו מחוזות נוביל את צאן מרעיתנו?

• יום חמישי בלילה, נקיון הבית בעיצומו, העבודה רבה והפועלים..."ילדים, מחר בזמן הזה כבר נשב בעז"ה בנחת, בארמונה של שבת המלכה, באו נתגבר ונמשיך..."

• אמא הולכת עם הבת הכלה לקניות. הקטנים מחמיצים פנים. "בעוד 8 שבועות..." בטון חגיגי "בעוד שעתיים...מתחילים הריקודים! תתחילו בחזרות".

• "לפני חודש בשעה זו...עמדנו בתפילת נעילה, זוכרים? איך נראינו אז, מה הבטחנו".

ב. בכל יום כחדשים.

נפש היהודי, כאמור, מחבבת את החדש, הבלתי מוכר. כל הנהגה רצויה, קיום הלכה. יעשו בחי' "מעלין בקודש", מוסיף והולך בחדוה של מצוה.

• "א גוטע וואך", ילדים, הכנתי לכם הפתעה, משהל'ע, אתה תדליק את הנרות לכבוד "מלוה מלכה", בזמירות ישנה תפילה מיוחדת: "רבון העולמים...ופתח לנו בזה השבוע שערי אורה" ולאחר שתאמרו אותה, נחלק דבר מה לכבוד סעודת דוד המלך"

• רבקי, את כבר גדולה ואפשר לסמוך עליך, מהיום תכיני בעצמך את קערת ה"נעגל וואסער" על יד המיטה.

הנשמה הטהורה אוהבת הצלחות, טוב לה לסכם השגים בסור מרע ועשה טוב.

• "פריידי, שמתי לב במשך כמה שבועות, שאינך מסתובבת בבית בלי גרביים, נפלא!"

הנשמה היהודית, זו החצובה מתחת לכסא הכבוד, אותה לא נצליח להשביע בלחם וחלב, היא מצפה מאתנו לממתקים מיוחדים במינם. הנשמה הטהורה הגיעה ובאה הנה - ממקום שכל כולו שמחה ונחת - "עוז וחדוה במקומו"...

בשבתות וחגים, בימי חולין - האוירה בבית היתה שהילדים יחיו הינם העיקר, וכל המתרחש נעשה בחן ובחביבות, ברב עניין. במנגינה מיוחדת היה אבינו מעיר את הילדים בבקרים בחודש אדר ובקרי"ש שרנו "אדון עולם" בניגון מעניני דיומא.

בליל ר"ה הקריא אבינו את "כרטיסי הברכה" בזה אחר זה, מילה במילה, ובליל בדיקת חמץ קיבל כל ילד נר-שעוה ונוצה כדי ללוות את קיום המצוה.

בסעודות שב"ק סיפרו כל הבנים והבנות שיחיו דבר מה אשר למדו - איש בל יעדד, בשעה זו הסיט אבינו את הצלחת מלפניו, כל כולו היה נתון למילים היוצאות מפיו, ובליל הסדר שמענו את ההכרזה המרנינה "זה הלילה של הילדים".

מה הם הסיפורים הנשמעים מפיו, האמירות, הזכרונות - בדבר אהבת התורה של סבא ויראת-השמים של סבתא, מה היה בילדותנו בפורים או בערב יום הכיפורים, וההיסטוריה המעניינת - נס הצלה של הדוד של סבא, ובכלל איך הם הגיעו לארץ וכיצד נהיו חסידי...

הסיפורים המלבבים, המצחיקים העוברים מדור לדור, בבית חמים ונעים...

אמא, המורה, פותחת לפני הדור הצעיר את הכספת הפרטית שלה ומחלקת בהנאה את הירושה הרוחנית, שכל אחת נתברכה בה.

עד אשר ניגע את מוחנו היאך להתקין את החסימה, תרתי משמע, וכיצד להקים גדרות ברזל כדי להגן על עמלנו - אלו הבנים, במקום להשקיע את כל הכח והזמן ב"סור מרע" - בשמירות ואזהרות מליפול לבאר השחת של המכשירים האסורים, נבנה סביב צאן הקדשים חומת זהב, נקרין בעזרת ה' על היקרים מכל את המתיקות שתרתק אותם אלינו, אל "טעמו וראו כי טוב..." ואז הילדים מרגישים שהם יקרים לנו באמת.

הנשמה הענוגה רווה בהנאה ממעיינות החיים. חומת אש-קודש מקיפה את הבית ושומרת בעז"ה מכל פגע רע ומכל השפעה זרה.

אשריך, יידישע מאמע, כי תזקת בריחי שעריך, בך ד' בניך בקרבך. א-סאך יידיש נחת!

• "שרוליק, עקבתי אחרך, שלש שבתות רצופות, שנתת בהן את החדר שלך לאורחים ללא אומר, גיבור!"

ג. בבית אלוקים נהלך ברגש

בבית המקדש הפרטי שלנו נתייחס בעז"ה לכל דבר שבקדושה ב"עסק גדול", בשמחה ובחביבות.

• משהל'ע חוזר מן ה"חדר" עם חברותא. "שלום עליכם, תלמידי חכמים, בואו תכנסו לחדר היפה ביותר, על התורה שלכם עומד העולם..."

• "שמע ישראל...ואהבת..." - העיניים מתחילות להיעצם. "מנדי, כולם מחכים! מי? המלאכים מצפים לק"ש שלך, להכין ממנה כתר להשי"ת..."

• "רבקי, האופה שלי, את אומרת לכבוד ש"ק? כך שורה קדושת השבת על המאכלים".

על מה אנחנו מדברות בחדוה מהולה בחרדת קודש?

• "גוט שבת, ילדים, הרבי שליט"א נכנס לטיש? הו, הודו לה'..." היה לכם מקום טוב?"

• "יש לי בשורה משמחת... לאבא שליט"א - יש כבר אתרוג! תבקשו לראות..."

וכאן המקום להזכיר את בית-אבא אבי מורי הרה"ח ר' שלמה אלכסנדר שרייבר זצ"ל שהיה ידיד אמת למלכות סערט ויז'ניץ, ידיד בלב ונפש.

באושר גדול היה צופה כיצד מתווספים ספסלים בביהמ"ד ועוד כמה וכמה "שטריומלך" מסתופפים ב"טיש". בהנאה גלויה סקר את הקריה על התפתחותה - כפי שמדובר ברווחים הפרטיים שלו.

אבי מורי זצ"ל ותבלח"א אמי תחי' סללו לנו את הדרך לחינוך הילדים - בשמחה ובטוב לבב, ב"עסק גדול", קצר המצע מהשתרע, הפרטים הבודדים מלמדים על הכלל.

חתול שחור

ת

לתלי הזהב של שרוליק פיזו בין אצבעותיה עת הידקה את הגומיה פעם נוספת, מחליקה על הקצוות הקופצניים. "עוד מעט כבר לא יהיה לך קוקו" היא לחשה, ספק לעצמה ספק לאוזניו. "וגם לא תלתלים ארוכים כאלה..." נקיפת

געגוע כבר נקשה על ליבה. ואושר רחב מיני ים. "אני יודע!" שרוליק הזדקף בגאווה, מטלטל את עטרת הפז האסופה בתנועה נמרצת. "היו לי רק פייעס, כמו טאטי ולמוישי. וכמו לזידי וכמו לדוד חיים וכמו..."

היא חייכה לעצמה בשקט, לא נלאית מלהקשיב לפטפוטי המתוקים.

"...וניסע לר' שימען, נכון מאמי! נדליק שם המון פייער של ל"ג בעומר ונשיר 'בר יוחאי, ואז ר' שימען יעשה לי חלאקה. איזה יופי!" "ומה עוד נעשה, שרוליק?" היא התעניינה, לא טורחת להעמיד את דמיונותיה על מקומם.

"פייעס! וציצי! וכיפה!" הוא זינק לגובה שוב ושוב, כשהקוקו הנאמן- בעקבותיו.

"ולאן שרוליק הגדול עם הפייעס ילך אחר כך?" היא שאלה בחיך רחב, עוברת מבלי משים לדבר עליו בגוף שלישי.

"ל-ח-י-ו-ד-ר-!!" הוא צווח באושר, מדגיש כל הברה. "לחיידר של הילדים הגדולים שלומדים אלף- בית!"

"נכון" היא חיבקה אותו. "טאטי יעטוף את שרוליק בטלית" סיפרה לו, אולי בפעם האלף, "ויקח אותו על הידיים לחיידר".

"ושרוליק לא יציץ החוצה" השלים הבן יקיר, גם כן בפעם האלף. "כי אסור להציץ מהטלית, נכון, מאמי?"

"נכון, צדיק'ל!"

• • •

היום הגדול הפציע. בשבע וחמישה, עדיין משפשף את עיניו מקורי חלום מתוק, כבר ניצב שרוליק על השרפרף הקטן שמול כיור האמבטיה, ומניח לאביו לסלסל את פאותיו ביד נרגשת.

אמא עומדת הכן מאחוריו, ומספיגה במגבת קטנה את כל אותן טיפות מים זעירות המעוזות לטפטף מפאותיו הטרויות אל החליפה

השחורה החגיגית (ניקוי יבשי), המעוטרת פסי כסף ובורדו דקיקים, מעשה אמן.

על השולחן במטבח כבר ממתנה עוגת הדבש העסיסית עליה מתנוססים, באותיות קצפת מסולסלות, הפסוקים המרגשים: "ה'... נתן לי לשון לימודים... ואנוכי לא מריתי, אחור לא נסוגותי".

מן המקרר נשלפת קופסת הפלסטיק הקטנה, המאכלסת בתוכה ביצה מבושלת. באצבעות רוטטות, מחלצת אמא את הביצה מקליפותיה, ואבא מתרכז ברישום האותיות הזעירות: "ויאמר אלי... ואוכלה ותהי בפי כדבש..."

אמא בודקת את השקית שממתנה כבר מאמש ליד דלת הכניסה. עשרים וארבע שקיות פעקאלאך תפוחות, בקבוק יין וחבילת כוסיות, צנצנת דבש, שקית סוכריות טובי למקרה חירום... הכל מוכן?

הכל מוכן. "בוא, שרוליק" לוחש אבא שלו ופורש את הטלית. שרוליק מתקרב ואבא עוטף אותו היטב. רק נעליו של הינוקא מציצות, וצחוקו המתגלגל בהנאה נשמע עמום משהו מבעד לפסי השחור- לבן. אבא מרעיף נשיקה בכיוון המשוער של לחי ימין, והפמליה יוצאת לדרכה.

• • •

"היית מקסים, שרוליק!" נושקת לו אמא כשהם חוזרים הביתה, עמוסי חוויות. אבא מניח את החבילה העטופה בטלית, ושרוליק בוקע ממנה בצחוק מאושר. העיניים של אמא עדיין קצת אדומות מהתרגשות כשהיא מכניסה את שאריות עוגת הדבש למקרר.

שרוליק העייף מבקש לנוח קצת במיטה ונרדם עד מהרה, כשהפעקאלע המלא כל טוב חבוק בזרועותיו.

אמא מחליקה על פניו לטיפה ופונה לבדוק שאכן כל החלונות בבית סגורים. גם את דלת המרפסת היא דואגת לנעול, ומגיפה את התריסים.

יום גדול הוא היום הזה, ועליה לשמור על עיניו הטהורות של הפקדון היקר שהופקד בידיה. החלונות יישארו מוגפים עד הלילה, לבל יתקלו עיניו של הילד במראה שאיננו טהור.

"אבל אני רוצה לרדת למטה" מבקש שרוליק לאחר שקם והספיק לסיים את ארוחת הצהריים. "כמעט כל יום אנחנו יורדים לגינה, נכון?" נכון. אבל היום לא. איך אפשר להסביר מנהגים גבוהים כל כך לזאטוט שכל כולו בן שלוש?

שרוליק הופך קצר רוח. כבר לא מעניין אותו הפעקאלע מהבוקר, ואפילו לא משאית הצעצוע הענקית שקנתה לו סבתא במתנה.

"רוצה לרדת למטה-ה-ה-ה!!" הוא משתרע על הרצפה וצורת, ממש לא כמו אותו "חלאקה- אינגל"ע" חינוכי וביישן שהיה כאן בבוקר... "המחשב!" מבזיק הפתרון במוחה של אמא. איך לא חשבה על כך קודם?!

"בוא תראה דבר מעניין, שרוליק" היא קוראת לו, ופונה להדליק את הגולם הרובץ על שולחן צדדי בסלון.

אמא מקליקה פה ושם, ועולם מרתק נפרש בפני עיניו הגדולות של בן השלוש, המשתתק באופן מידי. אמא מביטה בפניו המרותקות ומשחררת נשימת הקלה.

הגולם, שהוא יצור יעיל מאין כמוהו לעבודות הגרפיקה המשמשות לה כהכנסה צדדית לא רעה בכלל, מתגלה כיעיל שבעתיים כבייביסיטר לעת מצוא...

שעה עוברת, ועוד שעה, ועיניו של שרוליק עדיין דבוקות למסך המרצד.

אל חשש. הדמויות המתחלפות על גביו כשרות למהדרין מן המהדרין. חלקן מתעטרות בזקן מופלג או בשטריימל שאפילו הבעל שם טוב לא זכה לחבוש פאר כמותו. הן מדברות בלשון הקודש והוטה, הדמויות שעל המסך, ואפילו אומרות מדי פעם "ברוך השם" או "חס וחלילה!"

אחר כך נגמר הסרט, ושרוליק משפשף עיניים ותובע "עוד!" אז אמא פותחת קובץ אחר, מחטטת פה ושם ומעלה בחכתה מצגת מרגשת שרואים בה כמה הפגנות, ואת הכותל המערבי ברקע. מה יותר חינוכי מזה?

"עוד, עוד!" רוקע שרוליק ברגליו הקטנות. אמא מביטה בשעון. עוד חצי שעה נותרה ליום המרגש כל כך. חצי שעה.

"טוב, טוב" היא מפטירה, לפני ששרוליק יתחיל שוב עם הסקנדלים שלו. בתיקה אחורית מאובקת, היא מוצאת איזה סרטון מצויר נחמד. אמנם ראשי הדמויות המצחיקות שלו לא מכוסות בכיפות, אבל הן גם לא אומרות שום מילה גסה. סתם סרטון ניטרלי עם שירים חמודים לילדים משועממים.

"די" מכריזה אמא כשהסרטון מסתיים. היא לוחצת על כפתור הכיבוי, ומדליקה את האור. "זהו, שרוליק. כבר לילה. צריך לאכול ארוחת ערב".

שרוליק נושא אליה זוג עיניים אדומות ושואל בקול צרוד: "מה, כל כך מהר חושך?"

"כל כך מהר?" צוחקת אמא. לא להאמין באיזו קלות אפשר למלא לילד את אחר הצהריים. עד היום שימש המחשב לעבודה בלבד, אבל אם הוא כל כך יעיל, אז בעצם... למה לא?

• • •

אבא מגיע מאוחר יותר, כשרוליק כבר שבע ונקי, שוכב במיטה ועיניו פקוחות לרווחה. "גם מחר אני אלך לחיידר, נכון?" הוא שואל במתיקות. "לחיידר של כל הילדים הגדולים".

"נכון" נושק לו אבא. "אבל מחר כבר תלך ברגל. לא בתוך הטלית..." "אתה יודע, טאטי?" צוחק שרוליק בקול פעמונים. "היום, כשהלכנו לחיידר, ראיתי חתולה".

"מה פתאום?" מגחכת אמא מהצד. "היית בתוך הטלית, שרוליק. אין חתולים בתוך הטלית!"

"ראיתי חתולה שחורה" מתעקש שרוליק. "בדרך. רציתי לעשות לך 'קוקו' מהטלית וראיתי את החתולה השחורה. היא אמרה לי 'מיאו'!" מה?!!

"בוא, שרוליק" לוחש אבא שלו ופורש את הטלית. שרוליק מתקרב ואבא עוטף אותו היטב. רק נעליו של הינוקא מציצות, וצחוקו המתגלגל בהנאה נשמע עמום משהו מבעד לפסי השחור-לבן...

אמא מתיישבת לצדו על המיטה, הגיחוך שלה גווע והיא הופכת חיוורת כמו הקיר שמאחוריה. "אתה... אתה הצצת מהטלית, שרוליק?!" "רק טיפונת" מביטיח הקטנצ'יק בהן צדקו. "כי רציתי לעשות 'קוקו'".

אמא מסתכלת על אבא. השפתיים שלה רועדות. "אל תקחי את זה קשה מדי" מבקש אבא, אבל גם הקול שלו לא ממש רגוע. "דבר ראשון מדובר כאן במנהג. לא בהלכה. אני גם לא חושב שראיה קצרצרה כזו, בדרך אגב ובלי כוונה, יכולה להשפיע".

"אבל, חתול..." אמא משתנקת ומניחה יד רועדת על ליבה. "ועוד שחור... ושרוליק המתוק והטהור שלנו... אוי, מי יודע...!"

• • •

שנה עוברת, ועוד שנה. המחשב בביתו של שרוליק עובד שעות נוספות.

שרוליק כבר מכיר בעל פה את כל הסרטים שאבא ואמא קנו לו. סרטים כשרים לגמרי, שמדברים על פרשת השבוע או מציגים סיפורי חז"ל. חלק מהם על טהרת האידיש.

שרוליק מגלה עם הזמן שאפשר לא רק להסתכל על המחשב אלא גם לשחק איתו. משחקים כל כך מעניינים!

בחיידר העניינים קצת יגיעים. "שרוליק אפילו לא מנסה להקשיב" מדווח המלמד בצער. "נראה שהחומר לא מעניין אותו".

"אולי קשה לו להתרכז" מנסה האבך שנשכר כדי לקדם את שרוליק באופן פרטי. "ואולי הזכרון שלו קצת חלש והוא זקוק לחזרות רבות".

היועץ החינוכי דווקא טוען שיש לשרוליק פוטנציאל גדול, "אלא שמשהו מתפספס בדרך" הוא אומר. "ואינני מצליח להבין למה".

ההורים, לעומתו, לא מתקשים לשים את האצבע על הגורם לבעיה. איך ניחשתם?

- החתול השחור ששרוליק ראה כשהיה בן שלוש!..

וורי ניס, נעים להוקיר:
 חנות שהיא פשוט מתנה
 לאלה שמבקשים לתת מכל הלב...
 מבחר ענק של מתנות מקוריות ואביזרי נוי מיוחדים
 לכל מטרה, לכל אירוע, לכל טעם וסגנון.
והסטייל - במתנה!

Verynice

מתנות • חפצי נוי • עיצובים

מיכאל 2 חיפה • 052-7613380

מחרוזת

כסף | נגלדפילד | פנינים | שעונים

מרגש להביע, עונג לתת

ארבת ישראל 14, קומה 7, 052-7153580
 שעות פתיחה: א' - ד' 20:30 - 22:30

**קשר
 סלולר**

משווק מורשה נותן לך
בדיוק מה שאתה צריך...

שמואל קיבל
052-7166890

עובד בשיתוף פעולה עם הוועד הרוחני - סערט וז'ניץ

שירות, איכות ואמינות
ללא פשרות!

**פנינת
 הרהיט**
 התמחה לריהוט איכותי

סלונים | ספות | מזוונים | חזדי שינה | חזדי ילדים
 מיטות נוער ותיירייד | מזוונים | עבדות נגרות | ועוד
 לתאום בשעות הערב 077-2006065